Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	15C/278/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2307206948
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2012:2307206948.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní vedenom pred sudcom JUDr. Rastislavom JAKUBOVIČOM v právnej veci navrhovateľa : I. M., O.. XX.X.XXXX, Z. V. G. X, XXX XX V. zastúpený Mgr. Oľgou Kontšekovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Prievozská 4B, proti odporcovi : C.. F. F., O.. XX.X.XXXX, Z. V. Š. XXXX/X, U., zastúpený Mgr. Robertom Čibrikom, advokátom so sídlom Šaľa, Hlavná 14, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný strpieť a na svoje náklady odstrániť následky neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa tak, že:

- vo verejných denníkoch Nový čas, SME, PRAVDA, Niké Šport a na internetových portáloch www.aktualne.sk. www.futbal.pravda.sk, www.plusjedenden.sk, www.profutbal.sk zverejní
- zabezpečí odvysielanie svojho prehlásenia v rámci Športových novín TV Markíza,

- text s nasledovným obsahom

„F. F., prezident futbalového klubu Močenok, uviedol som pre média, že pán I. M., delegát Slovenského futbalového zväzu, patrí k funkcionárom Slovenského futbalového zväzu, ktorý si v súvislosti s výkonom svojej funkcie pýtajú peniaze. Toto moje vyhlásenie je nepravdivé. Pán I. M. odo mňa v minulosti nežiadal žiadne peniaze a ani inú finančnú výhodu. Za moje nepravdivé vyhlásenie pre médiá sa mu týmto ospravedlňujem.“

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšnej časti uplatnenej nemajetkovej ujmy súd návrh zamieta.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 2 665,26 € k rukám jeho právnej zástupkyne, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť trovy štátu v sume 116,58 € na účet Okresného súdu Galanta, ktorý je vedený v Štátnej pokladnici, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 10.4.2007 domáhal, aby súd poskytol ochranu jeho osobnosti, nakoľko vyjadreniami odporcu, ktoré boli podľa jeho názoru neoprávnené došlo k zásahu do súkromnej sféry navrhovateľa. Navrhovateľ tieto nepravdivé informácie a údaje uviedol pred masovo-komunikačnými prostriedkami, čím došlo k intenzívnemu zásahu do osobnostných práv navrhovateľa,

pričom tento zásah mal širokú publicitu. K zásahu došlo prostredníctvom tlačových, internetových a televíznych médií.

Odporca s návrhom nesúhlasil pričom udával, že informácie a tvrdenia ktoré médiám poskytol a ktoré spočívali v tom, že navrhovateľ si mal ako delegát Slovenského futbalového zväzu pýtať peniaze za to, že v zápise o stretnutí neuvedie skutočnosti svedčiace o nedostatku na strane organizátorov, sú pravdivé.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom účastníkov, rovnako ako výsluchom svedkov C. V., C. B., U. V., L. M.Š., L. F., M. M.. Taktiež sa súd oboznámil s obsahom trestného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 88/2009, taktiež s obsahom nosiča DVD, na ktorom je zachytená relácia TV Markíza Športové noviny odvysielaná dňa 8.3.2007. Taktiež sa súd oboznámil s obsahom ostatného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav veci:

V súvislosti s korupčnou aférou na Slovenskom futbalovom zväze, ktorá prepukla v mesiaci marec 2007 a v rámci ktorej pôsobil navrhovateľ ako policajný agent, poskytoval navrhovateľ rozhovory a dával médiám informácie ohľadne svojich skúseností s funkcionármi Slovenského futbalového zväzu. V rámci týchto vyjadrení poskytol aj rozhovor pre reláciu Športové noviny TV Markíza, kde boli jeho vyjadrenia odvysielané vo vydaní tejto relácie dňa 8.3.2007. V tejto relácii odporca uviedol, že „ ... M. súkromne pýtal ..... 3x sa nechal nadelegovať ....“. Tieto vyjadrenia odporcu vyzneli v kontexte rozhovoru, ktorého témou bol korupčný škandál v Slovenskom futbale, kde odporca pôsobil ako policajný agent. Odporca taktiež meno navrhovateľa spomenul aj pre ostatné internetové a tlačové médiá, kde bolo v mnohých článkoch uverejnené : „Skorumpovaní sú rozhodcovia, skorumpovaní sú delegáti. Medzi štyrmi očami pýtajú peniaze: „Nedáš voľačo? Čo sme vari len tak naprázdno prišli? Konkrétne pán M.. Delegát, ktorý vyložene pýta peniaze.“ Na základe týchto vyjadrení došlo k zverejneniu mena navrhovateľa aj z vyššie uvedenou informáciou v súvislosti s korupčnou kauzou v nasledujúcich médiách: dňa 7.3.2007 na internetovom portáli www.profutbal.sk, v článku : Kauza S.: F. sa rozrečnil, hovorí otvorene a šokujúco“, dňa 7.3.2007 na internetovom portál www.futbal.pravda.sk v článku „F. F.: je to nahrané - veď to bolo s políciou dohodnuté“, dňa 8.3.2007 v denníku SME v článku „F.: nevzal si prvý raz“, dňa 8.3.2007 v denníku PRAVDA v článku „F.: Dával som mu pravidelne kolky“, dňa 8.3.2007 na internetovom informačnom serveri www.aktualne.sk v článku „funkcionári peniaze vraj pýtajú otvorene“, dňa 9.3.2007 v denníku Niké šport v článku „na koho si ešte dať pozor“, na internetovom portáli www.plusjedenden.sk v článku FUTBAL : nedal som S. úplatok po prvý raz, priznáva F.. F.“.

Všetky uvedené informácie a tvrdenia odporcu smerovali k tomu, že navrhovateľ si mal ako osoba, ktorá vykonávala na futbalových stretnutiach činnosť delegáta pýtať peniaze. Odporca si mal peniaze pýtať za to, že v zápise o stretnutí neuvedie nedostatky v organizácii stretnutia, v opačnom prípade bude klub Š. W. U. platiť pokuty za nedostatočnú organizáciu stretnutia.

Na podklade týchto skutočností bolo voči navrhovateľovi začaté trestné stíhanie, pričom dňa 31.3.2009 bola Okresnou prokuratúrou Galanta podaná na navrhovateľa obžaloba pre prečin prijímania úplatku podľa § 328 ods. 1 Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 88/2009-378 zo dňa 29.7.2009 bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Navrhovateľ bol v uvedenej veci trestne stíhaný práve z dôvodu, že si mal od odporcu dňa 20.8.2006 ako delegát futbalového zväzu pýtať od odporcu úplatok za to, že nedostatky zistené pri obhliadke areálu štadióna neuvedie do svojej správy. Z uvedeného je teda zrejmé že čin, za ktorý bol navrhovateľ trestne stíhaný sa kryje so skutočnosťami a informáciami, ktoré odporca uvádzal v svojich rozhovoroch, ktoré poskytol vyššie uvedeným médiám. Uvedený rozsudok Okresného súdu Galanta nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2011.

Podľa § 135 ods. 1 OSP je súd okrem iného viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov ako aj o tom, kto ich spáchal.

Na základe vyššie cit. zákonného ustanovenia je zrejmé, že súd je pri svojom rozhodovaní viazaný rozhodnutím súdu v trestnom konaní a to nielen v rozsahu, že bol spáchaný trestný čin ale aj v rozsahu,

že trestný čin spáchaný nebol. Inými slovami je súd viazaný výsledkami trestného konania. V danom prípade súd preto pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov trestného stíhania, ktoré bolo voči navrhovateľovi vedené pre prečin prijímania úplatku pod sp. zn. 3T 88/2009. Výsledkom tohto konania bolo to, že súd navrhovateľa spod obžaloby oslobodil a konštatoval, že nebolo preukázané, že skutok pre ktorý bol navrhovateľ stíhaný sa stal. Skutok mal pritom spočívať v tom, že si navrhovateľ mal pýtať ako delegát od odporcu úplatok. Z uvedeného dôvodu súd pri rozhodovaní vychádzal zo záverov, ktoré vyplývajú z vyššie uvedeného trestného spisu a mal za to, že tvrdenia spočívajúce v tom, že si navrhovateľ ako delegát futbalového zväzu mal pýtať peniaze sú nepravdivé.

Svedecké výpovede svedkov ktorí vypovedali v tomto konaní súd nevyhodnocoval, nakoľko tí istí svedkovia boli v prevažnej miere vypočutí aj v rámci trestného konania, kde súd ich výpovede náležitým spôsobom vyhodnotil a dospel vo veci k rozhodnutiu.

Z obsahu pripojeného DVD nosiča na ktorom je zachytený záznam relácie TV Markíza Športové noviny zo dňa 8.3.2007 súd zistil, že odporca pred televíznymi kamerami a mikrofónmi uvádza meno navrhovateľa v súvislosti s tým, že sa tento nechal 3 x nadelegovať a súkromne mal pýtať peniaze.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Na základe vyššie cit. ustanovení Občianskeho zákonníka má súd za preukázané, že odporca v mesiaci marec 2007 neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa a to tým, že v masovo-komunikačných prostriedkoch uvádzal informácie nepravdivého charakteru spočívajúce v tom, že navrhovateľ si má ako delegát Slovenského futbalového zväzu pýtať úplatky. Nepravdivosť týchto informácií pritom jednoznačne vyplynula zo záverov vyššie uvedeného trestného konania.

Súd pri svojom rozhodovaní taktiež vychádzal zo skutočnosti, že zásah mal výraznú intenzitu a veľkú publicitu, nakoľko odporca nepravdivé tvrdenia uvádzal opakovane a boli publikované v televízii, tlačených médiách a internetových médiách. Z uvedeného je teda zrejmé, že nepravdivé tvrdenia znižujúce občiansku česť a spochybňujúce bezúhonnosť navrhovateľa sa dostali do dispozičnej sféry širokého spektra slovenskej verejnosti.

Súd sa v tomto prípade nemohol stotožniť s výhradami odporcu že išlo o oprávnenú kritiku, nakoľko podľa názoru súdu pod kritikou je potrebné rozumieť vyhlásenie, resp. vyjadrenie názoru kritizujúcej osoby, pričom ale kritika na rozdiel od difamujúcich tvrdení musí mať reálny a právny podklad. Pod kritikou teda nie je možné rozumieť vedomé uvádzanie nepravdivých informácií.

Súd taktiež dáva do pozornosti odporcovi, že posudzovanie pohnútky a situácie v akej odporca nepravdivé tvrdenia uviedol je irelevantné, nakoľko ako osoba s vysokoškolským vzdelaním musel a mal vedieť, ako sa v danej situácii zachovať a nepodľahnúť tlaku médií, ktoré vo svojej podstate vyhľadávajú senzačné skutočnosti. Z kontextu vyjadrení odporcu pritom nevyplýva, že by meno navrhovateľa spomenul len tak ako akýsi príklad. Z kontextu týchto vyjadrení jednoznačne vyplýva, že odporca meno navrhovateľa spomínal vedome a vedome ho spájal s korupciou v Slovenskom futbale.

Na základe týchto skutočností súd uložil odporcovi povinnosť odstrániť následky svojho protiprávneho konania a poskytnúť navrhovateľovi zadosťučinenie rovnakou formou akou odporca zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa. Súd teda uložil odporcovi povinnosť, aby na vlastné náklady a svojou vlastnou činnosťou zabezpečil publikovanie ospravedlnenia v tých médiách, v ktorých odznelo nepravdivé tvrdenie na adresu navrhovateľa. V tejto súvislosti sa súd taktiež nestotožnil s námietkami odporcu , že zabezpečenie publikácie ospravedlnenia si vyžaduje súčasť uvedených médií, ktoré však nie je možné v tejto súčinnosti zo strany odporcu donútiť, nakoľko je súd toho názoru, že publikáciu ospravedlnenia môže a musí odporca zabezpečiť formou platenej inzercie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd vo veci zaujal stanovisko, že zásah do osobnostných práv navrhovateľa dosiahol takú intenzitu a rozsah vzhľadom na charakter nepravdivých tvrdení a ich širokú publicitu, že odstránenie následku formou ospravedlnenia nepostačuje a navrhovateľovi je potrebné priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd pri tomto rozhodovaní vychádzal z charakteru nepravdivej informácie, ktorej podstatou bolo tvrdenie, že navrhovateľ spáchal trestný čin. Podľa názoru súdu ide o závažný zásah do osobnostných práv navrhovateľa, nakoľko bezúhonnosť fyzickej osoby je jedným zo základných atribútov morálnej integrity osobnosti. O závažnosti charakteru nepravdivých informácií svedčí aj to, že na ich základe bol navrhovateľ vystavený trestnému stíhaniu, pričom trestné stíhanie je podľa názoru súdu považovať za veľký zásah do pokojného života a súkromia každej osoby, keď je táto osobnosť vystavená psychickému tlaku s očakávaných následkov trestného stíhania. V uvedenom období trestného stíhania teda podľa názoru súdu navrhovateľ nemohol riadnym spôsobom realizovať svoj súkromný a pracovný život, nakoľko sa nachádzal pod psychickým tlakom, ktorému bol vystavený z dôvodu trestného stíhania.

Súd navrhovateľovi priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- € a nie v nim požadovanej výške 33 193,92 € a to z toho dôvodu, že hoci išlo o výrazný zásah do osobnostných práv navrhovateľa , tento zásah nemal negatívne dopady na pracovný život navrhovateľa, nakoľko ako zamestnanec ministerstva vnútra naďalej pôsobil vo svojej profesii a taktiež naďalej pôsobil a vykonával činnosť aj ako delegát Slovenského futbalového zväzu, hoci aj pod zvýšeným dohľadom. Taktiež navrhovateľ v konaní neprodukoval dôkazy, z ktorých by nepochybne vyplývali konkrétne zistenia, akým spôsobom bolo narušené jeho fungovanie v sociálnej štruktúre, akým spôsobom boli narušené jeho väzby v tejto štruktúre a to či už rodinné alebo ostatné. Z tohto dôvodu súd považuje priznané finančné zadosťučinenie za postačujúce.

Súd rozhodol na základe dôkazov označených a navrhnutých účastníkmi konania. Sám žiadne dôkazy nevykonával ani neinicioval a to s prihliadnutím na zásadu rovnosti strán súdneho konania ako aj s prihliadnutím na právo účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd navrhovateľovi ako procesne úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mal úspech v podstatnej a základnej časti sporu a rozhodnutie o výške priznanej nemajetkovej náhrady, kde nebol úspešný v celej časti záviselo od úvahy súdu. Súd takto navrhovateľovi priznal náhradu trov vo výške 2 665,26 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 2 157,60 € a z trov právneho zastúpenia v sume 507,60 €, ktoré pozostávajú z 2 úkonov po 48,63 €, z 3 úkonov po 45,51 € a z 3 úkonov po 91,29 €.

Podľa § 147 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania ktoré platil.

Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť trovy štátu v celkovej sume 116,58 €, nakoľko v uvedenej výške bolo vyplatené svedočné svedkom L. M. R. L. F. za ich účasť na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 22.1.2008. Svedkom bolo vyplatené svedočné v zmysle príslušných právnych predpisov s náhradami cestovného a diétami a to vzhľadom na miesto ich trvalého bydliska a na čas, ktorý strávili cestovaním na pojednávanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:
1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.